

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił następujący stan faktyczny:

S. G. skazany został następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia **13 lutego 2008 roku** w sprawie **XVII K 218/08** za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 3 k.k., popełnione w dniu 22 czerwca 2007 roku, na podstawie art. 286 § 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

2. Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia **5 listopada 2008 roku** w sprawie **XVII K 130/08** za przestępstwa popełnione:

- w okresie od daty bliżej nieustalonej października 2006 roku do daty bliżej nieustalonej nie później niż 31 maja 2007 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 284 § 2 k.k. i art. 33 § 2 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 110 (stu dziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu w oparciu o art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

- w okresie od dnia 14 lipca 2007 roku do dnia 19 lipca 2007 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 284 § 2 k.k. i art. 33 § 2 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu w oparciu o art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

zaś na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. na karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 4 (czterech) lat, której wykonanie zarządzono następnie postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 11 grudnia 2012 roku w sprawie IX Ko 712/12.

3. Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia **15 grudnia 2008 roku** w sprawie **XVII K 1889/08** za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., popełnione w dniu 8 listopada 2007 roku, na podstawie art. 286 § 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

4. Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia **26 maja 2010 roku** w sprawie **IV K 394/10** za przestępstwo popełnione w dniu 10 stycznia 2010 roku, na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych stawka, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat, której wykonanie zarządzono następnie postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 28 kwietnia 2011 roku w sprawie IV Ko 536/11.

5. Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia **25 sierpnia 2011 roku** w sprawie **III K 1018/11** za ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., popełnionych:

- w dniu 28 października 2010 roku, wyczerpujące dyspozycję z art. 286 § 1 k.k.,

- w okresie od dnia 13 grudnia 2010 roku do dnia 14 grudnia 2010 roku wyczerpujące dyspozycję z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

6. Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia **28 września 2011 roku** w sprawie **IV K 256/11** za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 7 maja 2007 roku, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat, której wykonanie zarządził następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 12 marca 2013 roku w sprawie IV Ko 1084/12.

7. Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia **5 grudnia 2011 roku** w sprawie **III K 278/11** za ciąg przestępstw określonych w art. 91 § 1 k.k., popełnionych:

- w dniach 28 sierpnia i 2 września 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

- w dniu 31 sierpnia 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,

- w dniu 9 grudnia 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję z art. 286 § 1 k.k.,

na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

8. Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia **16 listopada 2011 roku** w sprawie **IV K 1469/11**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 5 grudnia 2012 roku w sprawie V Ka 1154/12, za przestępstwo popełnione w dniu 28 lutego 2011 roku na podstawie art. 286 § 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

9. Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia **8 grudnia 2011 roku** w sprawie **IV K 1823/11**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 5 grudnia 2012 roku w sprawie V Ka 1155/12, za przestępstwo popełnione w dniu 29 stycznia 2011 roku, na podstawie art. 286 § 3 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

10. Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia **12 czerwca 2012 roku** w sprawie **IV K 1438/11** za przestępstwo popełnione w dniu 7 lutego 2011 roku, na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 2 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 4 (czterech) lat.

11. Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia **13 sierpnia 2012 roku** w sprawie **III K 1448/11** za przestępstwo popełnione w dniu 4 lutego 2011 roku na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat.

12. Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia **13 sierpnia 2012 roku** w sprawie **II K 340/12** za przestępstwo popełnione w dniu 2 listopada 2011 roku na podstawie art. 286 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat.

13. Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia **10 września 2012 roku** w sprawie **III K 356/11** za ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., popełnionych:

- w okresie od 22 maja 2010 roku do 8 czerwca 2010 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

- w dniu 16 lutego 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w dniu 10 lutego 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w okresie od 20 lutego 2011 roku do 21 lutego 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,
- w dniu 14 marca 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w dniu 16 marca 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w dniu 4 listopada 2010 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w dniu 9 listopada 2010 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w dniu 5 sierpnia 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w dniu 4 września 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,
- w dniu 31 sierpnia 2011 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 286 § 1 k.k.,

na podstawie art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

14. Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia **12 października 2012 roku** w sprawie **III K 571/12** za przestępstwo popełnione w dniu 16 września 2011 roku na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat.

15. Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia **29 października 2012 roku** w sprawie **IV K 930/11** za przestępstwa popełnione:

- w dniu 28 maja 2010 roku, na podstawie art. 286 § 1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
 - w dniu 13 grudnia 2010 roku, na podstawie art. 286 § 1 k.k., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. na karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

16. Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia **10 stycznia 2013 roku** w sprawie **III K 397/12** za ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i wyczerpujących każdorazowo dyspozycję art. 286 § 1 k.k., popełnionych:

- w dniu 19 marca 2011 roku,
- w dniu 15 października 2011 roku,
- w dniu 31 stycznia 2012 roku,

na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

17. Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia **16 maja 2013 roku** w sprawie **II K 830/12** za ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i wyczerpujących każdorazowo dyspozycję art. 286 § 1 k.k., popełnionych:

- w dniu 19 października 2011 roku,

- w dniu 29 października 2011 roku,

na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

18. Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia **24 maja 2013 roku** w sprawie **IX K 2192/11** za ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. i wyczerpujących każdorazowo dyspozycję art. 286 § 1 k.k., popełnionych:

- w dniu 12 stycznia 2011 roku,

- w dniu 8 lutego 2011 roku,

na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody ujawnione na kartach 134-135 akt sprawy.

Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego zainicjowane zostało wnioskiem obrońca skazanego S. G. z dnia 25 listopada 2014 roku (k. 2-10).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. przesłanką do wydania wyroku łącznego w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów jest spełnienie warunków określonych w art. 85 k.k., a więc popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego, czy kolejnych przestępstw. Przestępstwa takie pozostają wówczas ze sobą w zbiegu realnym

(właściwym). Możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego realnego zbiegu,

ale i dalszych, przy spełnieniu warunków z art. 85 k.k. Jednakże nawet

przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą i trzecią grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku wydana w sprawie I KZP 36/04, mająca moc zasady prawnej - OSNKW 2005/2/13).

W niniejszej sprawie powyższa przesłanka nie została spełniona w stosunku do wszystkich osiemnastu wyżej powołanych wyroków obejmujących orzeczone nimi kary jednostkowe łącznie a tylko odrębnie do czterech ich grup, co pozwala na wydanie wyroku łącznego obejmującego cztery odrębne kary łączne.

Niewątpliwie „pierwszym chronologicznie” orzeczeniem umożliwiającym utworzenie pierwszego realnego zbiegu przestępstw jest wyrok Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia **13 lutego 2008 roku** wydany w sprawie **XVII K 218/08** (pkt 1). Przed wydaniem tego wyroku S. G. popełnił przestępstwa objęte wyrokami Sądu Rejonowego w Lublinie w sprawach **XVII K 130/08** (pkt 2) i **XVII K 1889/08** (pkt 3) oraz Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie **IV K 256/11** (pkt 6).

Przystępując do analizy drugiej konfiguracji zważyć należy, iż kolejnym „pierwszym chronologicznie” orzeczeniem, które nie wchodziło w skład pierwszej grupy, pozwalającym na przyjęcie realnego zbiegu przestępstw jest wyrok Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia **26 maja 2010 roku** wydany w sprawie **IV K 394/10** (pkt 4) za przestępstwo popełnione w dniu **10 stycznia 2010 roku**, a więc już po dacie wydania w dniu **13 lutego 2008 roku** wyroku w sprawie **XVII K 218/08** (pkt 1). Przed wydaniem wyroku w sprawie **IV K 394/10** (pkt 4) a po wyroku wydanym już

w sprawie **XVII K 218/08** (pkt 1) S. G. popełnił w okresie pomiędzy 28 sierpnia a 9 grudnia 2009 roku przestępstwa objęte wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w sprawie **III K 278/11** (pkt 7).

W trzeciej grupie „pierwszym chronologicznie” orzeczeniem, które nie wchodziło w skład pierwszej i drugiej grupy, jest wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia **25 sierpnia 2011 roku** wydany w sprawie **III K 1018/11** (pkt 5) za przestępstwa tworzące ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., popełnione w dniu 28 października 2010 roku i w okresie od dnia 13 grudnia 2010 roku do dnia 14 grudnia 2010 roku, a więc już po wydaniu w dniu **26 maja 2010 roku** wyroku w sprawie **IV K 394/10** (pkt 4). Przed wydaniem wyroku w sprawie **III K 1018/11** (pkt 5) S. G. popełnił przestępstwa objęte wyrokami Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w sprawach **IV K 1469/11** (pkt 8), **IV K 1823/11** (pkt 9), **IV K 1438/11** (pkt 10), **III K 1448/11** (pkt 11), **IV K 930/11** (pkt 15) i **IV K 2192/11** (pkt 18).

Czwartą grupę rozpoczyna, jako „pierwsze chronologicznie” orzeczenie, które nie weszło w skład wcześniejszych grup, wyrok Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia **13 sierpnia 2012 roku** wydany w sprawie **II K 340/12** (pkt 12) za przestępstwo popełnione w dniu 2 listopada 2011 roku. Przed wydaniem tego wyroku S. G. popełnił przestępstwa objęte wyrokami Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w sprawach **III K 356/11** (pkt 13), **III K 571/12** (pkt 14), **III K 397/12** (pkt 16) i **II K 830/12** (pkt 17).

W odniesieniu do wyroków Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku wydanych w sprawach **III K 356/11** (pkt 13) i **III K 397/12** (pkt 16) podnieść należy, że obejmują one ciągi przestępstw określone w art. 91 § 1 k.k., z których niektóre przestępstwa popełnione zostały jeszcze przed wydaniem pierwszego chronologicznie orzeczenia z wyżej wskazanej grupy trzeciej, to jest wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia **25 sierpnia 2011 roku** wydanego w sprawie **III K 1018/11** (pkt 5), pozostałe zaś przestępstwa popełnione zostały już po jego wydaniu.

W zaistniałej sytuacji Sąd uznał, iż przestępstwa tworzące dwa wskazane wyżej ciągi przestępstw nie mogą zostać rozdzielone, wobec czego w całości włączył je w skład grupy czwartej.

Zasadnym jest przywołanie tutaj akceptowanych przez tutejszy Sąd stanowisk wyrażonych w wyrokach:

- Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 maja 2014 rok w sprawie II AKa 125/14 ((...) -204), gdzie wskazano, że „Dzielenie ciągu przestępstw na dwa i wymierzanie dwóch kar na podstawie art. 91 § 1 k.k., z których jedna wchodziłaby w skład pierwszego zbiegu realnego, druga zaś w skład drugiego zbiegu realnego, stałoby w sprzeczności z ratio legis instytucji wyroku łącznego, a także pozostawałoby w jawnej sprzeczności z regulacją art. 85 k.k. Należy stwierdzić, że instytucja wyroku łącznego ukierunkowana jest na racjonalizację wykonania kary, nie zaś na mnożenie kar jednostkowych”.

- Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 roku w sprawie III KK 251/12 (Prok.i Pr.-wkl. 2012/11/1), gdzie wskazano, że „Stosownie do treści art. 91 § 2 k.k., jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 k.k. popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy rozdziału IX, w tym art. 86 § 1 k.k., zgodnie, z którym karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy”.

- Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2008 roku w sprawie III KK 31/08 (LEX nr 424899), gdzie z kolei wskazano, że: „Ciąg przestępstw, choć jest szczególną odmianą tzw. zbiegu realnego przestępstw, różniąc się od niego zasadniczo konsekwencją prawną w postaci wymierzenia jednej kary (art. 91 § 1 k.k.), stanowi swoistą całość ze względu na więzi łączące w nim poszczególne przestępstwa, podlegającą łącznej ocenie sądu w zakresie wymiaru kary”.

Zgodnie z treścią powołanych wyżej przepisów, to jest art. 569 § 1 k.p.k. i art. 85 k.k. należy orzec karę łączną, obejmującą kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok, przy uwzględnieniu zasad określonych w art. 86 § 1 i 2 k.k. a więc w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w tym przypadku 15 lat pozbawienia wolności, 810

stawek dziennych grzywny, czy też 270 stawek dziennych grzywny określonej w art. 71 § 1 k.k., jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności. Sąd miał przy tym na uwadze również stan prawny obowiązujący przed nowelizacją art. 86 § 1 k.k., która weszła w życie z dniem 8 czerwca 2010 roku.

Wymierzając karę łączną grzywny, określa się na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 k.k., przy czym wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio.

Przy ustalaniu wymiaru poszczególnych kar łącznych pozbawienia wolności jak również i grzywny, Sąd zastosował zasadę asperacji, to jest metodę mieszaną uznając, iż zastosowanie zasady pełnej absorpcji kar jednostkowych (pochlania kary łagodniejszej przez surowszą), czy też zasady kumulacji (sumowania kar) nie znajduje wobec osoby skazanego uzasadnienia, dlatego też generalnie tylko częściowo zastosował w tym przypadku zasadę absorpcji kar jednostkowych.

Za częściową absorpcją w obrębie poszczególnych kar łącznych przemawia podobieństwo zbiegających się przestępstw (art. 115 § 3 k.k.), jak również ich zwięzłość czasowa.

Z kolei za częściową kumulacją w obrębie poszczególnych kar łącznych przemawia ciężar gatunkowy przypisanych skazanemu przestępstw, ich wielość i stosunkowo duża rozpiętość czasowa objętych nimi przestępstw, które łącznie popełnione zostały na przestrzeni od października 2006 roku do 31 stycznia 2012 roku. Nie bez znaczenia pozostaje także dotychczasowy tryb życia skazanego oraz fakt, że pomimo kolejnych zapadających względem niego wyroków skazujących nie wyciągnął on z tego żadnego wniosku i nadal kontynuował swoją przestępczą działalność.

Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego, nawet podobna kwalifikacja prawna czynów nie przemawia sama przez się za zastosowaniem absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej, jeżeli każdy z przypisanych czynów odznacza się znacznym stopniem społecznego niebezpieczeństwa (obecnie szkodliwości) i z tej racji okoliczność popełnienia ich w zbiegu realnym nie powinna pozostawać bez żadnego znaczenia dla określenia dolegliwości jaką ma ponieść oskarżony za przypisane mu przestępstwa (OSNKW 1974, z. 5, poz. 89).

Godnym uwagi jest także i to, że w zakresie wymiaru kary łącznej, zasadnicze znaczenie mają dyrektywy prewencyjne, zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Przy karze łącznej dokonuje się globalnej oceny stopnia społecznej szkodliwości wszystkich przestępstw, za które wymierzono kary jednostkowe (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 grudnia 1980 roku, II Kr 388/80, LEX nr 21888). Popełnienie kilku przestępstw jest więc istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej niż wynikałoby to z zasady absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., II A Ka 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26).

Zachowanie skazanego S. G. z dotychczasowego okresu odbywania przez niego kary pozbawienia wolności ocenione zostało w opinii Aresztu Śledczego w L. z dnia 13 stycznia 2015 roku (k. 90-92) jako bardzo dobre. Był 41 razy nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Skazany nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur subkultury więziennej, zachowuje się poprawnie i nie stwierdzono konfliktów ze współosadzonymi. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Był zatrudniony na stanowisku porządkowego, a obecnie odpłatnie w kuchni. Uczestniczył w szkoleniu „Technolog robót wykończeniowych”. Utrzymuje kontakty z rodziną (rodzicami, konkubiną i dziećmi). S. G. przejawia krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw oraz żałuje swojego dotychczasowego trybu życia.

Przy wymiarze poszczególnych kar łącznych, Sąd miał także na względzie trudną sytuację osobistą i rodzinną skazanego, jak też wyrażenie przez niego skruchy (wyjaśnienia skazanego S. G. k. 132-133 i zeznania świadka A. C. k. 133).

W odniesieniu do kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych dla grup przestępstw z punktów III i IV wyroku, podkreślić dodatkowo należy, iż w skład tych grup wchodzi przestępstwa, za które S. G. skazany został na kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania. Są to odpowiednio wyroki Sądu

Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie wydane w sprawach **IV K 1438/11** (pkt 10) i **III K 1448/11** (pkt 11) oraz Sądu Rejonowego w Kraśniku w sprawie **II K 340/12** (pkt 12) i Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w sprawie **III K 571/12** (pkt 14).

Jak wskazuje art. 89 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k. Zgodnie natomiast z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej dwóch lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Odnosnie przestępstw wchodzących w skład grupy z punktu IV wyroku, to obejmuje ona wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku wydany w sprawie **III K 356/11** (pkt 13) mocą, którego S. G. skazany został za ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, co jednoznacznie eliminuje możliwość zastosowania art. 69 k.k.

Z kolei, co do przestępstw objętych grupą z punktu III wyroku to podkreślenia wymaga, że najsurowszą karą była tu kara roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie **III K 1018/11** (pkt 5), zaś suma wszystkich kar orzeczonych poszczególnymi siedmioma wyrokami to 7 lat i 1 miesiąc pozbawienia wolności. Sąd, jak już na to zwrócono wcześniej uwagę, zastosował zasadę asperacji przy łączeniu kar. Poza wyżej przytoczonymi okolicznościami dotyczącymi kumulacji kar, Sąd miał na uwadze także i to, że wymieniony nie skorzystał z danej mu szansy wynikającej z treści art. 69 § 1 k.k., gdyż zarządzono wobec niego trzykrotnie wykonanie kar pozbawienia wolności orzeczonych wcześniej z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. To zaś wymaga dalszego kształtowania właściwej postawy skazanego S. G. i jego poprawnego stosunku do porządku prawnego. Orzeczenie kary łącznej w wymiarze umożliwiającym warunkowe zawieszenie jej wykonania nie pozwalałoby na osiągnięcie wobec skazanego celów kary, a w szczególności nie zapobiegałoby powrotowi do przestępstwa.

W ocenie Sądu brak jest przesłanek do warunkowego zawieszenia łącznej kary pozbawienia wolności z uwagi na wielokrotną karalność skazanego oraz niespełnienie przesłanki z art. 69 § 1 k.k., który stanowi, że jednym z warunków orzeczenia w przedmiocie warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności jest to, by orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekraczała dwóch lat. W zaistniałej sytuacji kara łączna orzeczona została w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z orzecznictwem i piśmiennictwem prawniczym, warunkiem zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jest zaistnienie przesłanek określonych w art. 69 k.k., przy uwzględnieniu ogólnych dyrektyw wymiaru kary (art. 53 k.k.). Wymagania te dotyczą także kary łącznej, toteż nie ma podstaw do jej orzeczenia z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, jeżeli przesłanki te nie są spełnione (zob. wyr. SN z 9 X 2004 r., V KK 224/04, OSNKW 2004, nr 10, poz. 98).

Z treści art. 89 § 1 k.k. nie wynika nadto obowiązek zawieszenia wykonania kary łącznej, a jedynie takie uprawnienie sądu, przy czym sąd zawsze musi ocenić, czy za zawieszeniem wykonania kary łącznej przemawiają wskazane w art. 69 k.k. przesłanki merytoryczne, niezależnie od układu procesowego, w jakim ona jest orzekana.

Przy wymiarze poszczególnych kar łącznych grzywny uwzględniono dodatkowo, poza powyższymi okolicznościami, sytuację ekonomiczną skazanego i jego potencjalne możliwości zarobkowe.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zaliczenia na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności dotychczas odbytych kar z połączonych wyroków uzasadnia treść art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k.

Kierując się art. 624 § 1 k.p.k., przy jednoczesnym uwzględnieniu treści art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku (Dz. U. Nr 49 z 1983 roku, poz. 223 - z późniejszymi zmianami), Sąd zwolnił skazanego

od ponoszenia wydatków postępowania, które przejęte zostały na rachunek Skarbu Państwa mając na względzie jego aktualną sytuację finansową oraz wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku, uznając, iż tak orzeczone kary łączne spełnią w sposób właściwy swoje cele, zarówno prewencyjne, jak i wychowawcze.